

Pasen vieren.

Duisternis en dood zullen het nooit winnen. Zelfs in de meest uitzichtloze situatie is een nieuw begin mogelijk. Deze belofte klinkt vanavond door in de lezingen van de paaswake.

Ook maakten we dat vanavond voor elkaar aanschouwelijk met het doorgeven van het licht , dat wij mensen ook in staat zijn de donkerte van 't leven, de donkerte van goede vrijdag te doorbreken. Dat wij uit een diep dal weer omhoog kunnen klimmen en de steen die het leven verhindert te leven, weg kunnen rollen.

We hoorden als eerste lezing het verhaal van de Schepping , een verhaal waarin met verwondering en dankbaarheid wordt uitgedrukt dat God aan de oorsprong staat van al het geschapene en dat Hij de mens heeft geschapen als kroon van Zijn schepping, met een verantwoordelijkheid voor Zijn schepping.

En God zag dat het goed was, heel goed. We proeven daarin iets van het geheim van ons leven. Dat diepe geheim dat er een God is die het leven draagt, die met ons meetrekt, door alles heen wat er ook gebeurt, een God die ons bestaan gewild heeft en ons Zijn levensadem, Zijn levenskracht heeft ingeademd.

En in het evangelie hoorde we het verhaal van de Opstanding. 'Wat zoekt gij Hem te midden van de dode , Hij is niet hier de levende hij leeft, meldt het aan de wereld'. De engel maakte het hun duidelijk , hier, in het stenen graf van de dood moet je Jezus niet zoeken. Wie Jezus zoekt, moet niet bij het graf zijn, niet bij de plaats van de dood, niet bij de plek waar alle leven ophoudt. Wie daar zoekt , zoekt verkeerd. Wie Jezus zoekt, moet op weg gaan, de weg gaan waarin Hij ons is voorgegaan.

Het Paasverhaal van deze paaswake en de paasverhalen die ons de komende zondagen worden verteld, zijn verhalen van mensen die op een indringende wijze hebben ervaren dat het verhaal van Jezus niet definitief is geëindigd op een kruis. Voorbij en over. Nee, precies na zijn dood hebben zij op een onthutsende manier in hun leven ervaren dat Hij, hoewel dood en begraven, hen nog steeds een nieuwe manier van leven aanreikt . Zijn trouw, zijn liefde, zijn toewijding waren niet op te bergen in een graf, niet weg te stoppen achter een grote steen.

Met Pasen vieren we daarom niet alleen dat wij na onze dood net als Hij in Gods eeuwig licht zullen opstaan, maar vooral ook dat we hier al kunnen opstaan uit het graf van alles wat donker en dood maakt, uit alles wat het leven kleineert, uit alles wat ons verstart, verlamd en verwijderd van elkaar en ons verhinderd om weer op te bloeien.

Daarom gaan wij zodadelijk weer opnieuw belijden in de hernieuwing van de doopbelofte dat onze levenskracht sterker mag zijn dan onze duisternis en alles wat in ons mensen negatief is en afbreekt. Want in ieder van ons is een bron van goddelijk leven meegegeven, de adem van Gods scheppende levenskracht.

Pasen herinnert ons aan die goddelijke scheppende levensadem uit het scheppingsverhaal. Op de bodem van onze ziel zit een kracht die niet kapot te krijgen is. Het is de kracht van God - Zijn Ruach - die het dode levend maakt en wat ingeslapen, ja afgestorven is, opwekt.

Door diezelfde kracht konden de Israëlieten wegtrekken uit het slavenhuis door de woestijn naar het beloofde land.

Kracht in ons uitgestort als Gods geest, hoorde we ook in de lezing van Ezechiël als hij zegt: "ik zal je versteende hart uit je lichaam halen en je er een levend hart voor in de plaats geven, ik zal jullie mijn geest geven, jullie zullen mijn volk zijn en ik zal jullie God zijn".

Moge die kracht ons ook doen opstaan en U en mijn leven glans geven, doen leven in het licht. Gezegende paasdagen. Kees Megens